

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2021 roku.

Sąd Rejonowy w Golubiu-Dobrzyniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Leszek Osiński

Protokolant: st. sekr. sądowy Barbara Dera

w obecności oskarżyciela Prok. Rej. ---

po rozpoznaniu w dniu 27 lipca 2021 roku

sprawy M. P.

syna M. i M. z domu P.

urodz. (...) w L.

oskarżonego o to, że: w dniu 30 listopada 2020 roku w K., gm. Z., pow. G., woj. (...) - (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,6 promila alkoholu we krwi kierował samochodem osobowym m-ki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym,

tj. o przestępstwo z art. 178a §1 kk

ORZEKA

- I. uznaje oskarżonego M. P. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na mocy art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
- II. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;
- III. na mocy art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu;
- IV. na mocy art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 (dziesięciu) złotych;
- V. na mocy art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat;
- VI. na mocy art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 5 marca 2021 roku;
- VII. na mocy art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 6.000 złotych (sześciu tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej (nr konta (...));
- VIII. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 330 (trzystu trzydziestu) złotych tytułem opłaty sądowej i obciąża go wydatkami poniesionymi w sprawie w wysokości 70 (siedemdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 133/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1	M. P.	Czyn przypisany - art. 178 a § 1kk. W dniu 30 listopada 2020 roku w K., gm. Z., pow. G., woj. (...) - (...) będąc w stanie nietrzeźwości wynoszącym 1,6 promila	

		alkoholu we krwi kierował samochodem osobowym marki A. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
Fakt prowadzenia przez oskarżonego M. P. samochodu w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości Fakt niekaralności oskarżonego M. P.	wyjaśnienia oskarżonego M. P. wyjaśnienia S. R. wynik badania krwi oskarżonego M. P. karta karna oskarżonego	k. 20-21, 43-44 k. 30-31 k. 14, k. 63 k. 38	
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCENA DOWODÓW			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego M. P.	Oskarżony przyznał się do winy i skorzystał z przysługującego mu	

wyjaśnienia S. R.

wynik badania
oskarżonego M. P.

krwi

prawa odmowy składania wyjaśnień w sprawie. Jego stanowisko co do faktu przyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu nie stanowiło przedmiotu sporu w sprawie. Nie budziło wszak wątpliwości, że w chwili jazdy autem w miejscowości K. oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości. Przekonuje o tym nie tylko deklaracja oskarżonego, ale także pozostałe dowody omówione poniżej. Wyjaśnienia korelują zatem z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Świadek jako uczestnik zdarzenia wskazała, że było widać, iż oskarżony M. P. był pijany, bełkotał, tak, że nie można było go zrozumieć. Potwierdziła, iż to oskarżony był kierowcą pojazdu uczestniczącego w kolizji. Sąd uznał odczytane wyjaśnienia złożone przez świadka w charakterze podejrzonej w odrębnej sprawie za w pełni za wiarygodne. Wskazują one na stan oskarżonego podczas zdarzenia, potwierdzony następnie obiektywnymi badaniami przeprowadzonymi w szpitalu.

W wyniku kolizji pojazdów oskarżonego oraz S. R., oskarżony doznał obrażeń ciała wymagających pilnej hospitalizacji. W szpitalu

	<p>dokonano badania stanu trzeźwości oskarżonego. Wyniki badania nie budzą żadnych wątpliwości co do stanu oskarżonego. Podkreślić przy tym trzeba, iż oskarżony i jego obrońca, nie kwestionowali wyniku badania krwi na obecność alkoholu. Badanie zostało wykonane przez uprawnione osoby, w sposób przewidziany prawem. Nie nasunęły się żadne wątpliwości, co do jego wiarygodności, a strony nie podnosiły również takich zarzutów. Dowód koreluje z pozostałym materiałem dowodowym w sprawie. Jeszcze raz w tym miejscu warto zwrócić uwagę na depozycje S. R., według której zachowanie oskarżonego wskazywało na spożycie alkoholu – oskarżony bełkotał, nie można było go zrozumieć (k. 31v).</p>		
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>			

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
x	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I	M. P.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Przedmiotem ochrony wskazanego wyżej przepisu jest bezpieczeństwo w ruchu m.in. lądowym. Czyn z art. 178a § 1 kk jest przestępstwem formalnym. Popelnia je ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Prowadzi – oznacza przede wszystkim kieruje nim. Pojazdem mechanicznym jest bezspornie samochód (pojazd wprawiany w ruch przez znajdujący się w nim silnik). Przestępstwo to może być popelnione wszędzie tam, gdzie odbywa się ruch pojazdów, w szczególności jest to droga publiczna. Popelnia je ten kto prowadzi pojazd mechaniczny będąc w stanie nietrzeźwości (stan nietrzeźwości zdefiniowany jest w art. 115 § 16 pkt 1 –</p>			

tj. stanem nietrzeźwości jest stan, w którym zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość). Przepięstwo moze być popełnione jedynie umyślnie. Omawiany występęk ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego moze być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że moze znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Ustawa nie przewiduje odpowiedzialności za nieumyślne prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego.

Przekładając powyższe na realia niniejszej sprawy, należy wskazać, iż oskarżony dobrowolnie spożywał alkohol w okresie poprzedzającym prowadzenie pojazdu, wprowadzając się w stan nietrzeźwości. Następnie – mając tego świadomość – prowadził pojazd mechaniczny. Zachowanie M. P. wyczerpało

<p>wszystkie znamiona zarzucanego mu czynu. Bezsporne jest bowiem, że jechał pojazdem mechanicznym, w miejscu, gdzie odbywa się ruch pojazdów, jest to droga publiczna, a jego stan nietrzeźwości wyczerpywał znamiona wskazane w art. 115 § 16 pkt 1 kk - 1,6 promila alkoholu.</p>			
	<p>3.2.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
	<p>3.3.Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.4.Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
	<p>3.5.Uniewinnienie</p>		

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. P.	I, II, IV III V VII	I III V VII	<p>Wina i sprawstwo oskarżonego nie budzą wątpliwości, nie ma wątpliwości również co do jego poczytalności. Ocena materiału dowodowego pozwoliła na przypisanie czynu zarzucanego M. P. w akcie oskarżenia. Należy stwierdzić, że oskarżony swoim zachowaniem godził w tak istotne dobro, jakim jest bezpieczeństwo w ruchu drogowym, narażając zarówno siebie samego, jak i innych uczestników ruchu na niebezpieczeństwo na drodze publicznej. To bezspornie przemawia na jego niekorzyść. Sąd nie podziela sugestii obrony dotyczących niewielkiej społecznej szkodliwości czynu oskarżonego. W tym miejscu należy wskazać na sposób jazdy oskarżonego utrwalony</p>

na monitoringu oraz sięgnąć do treści opinii z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych. Nie pozostawia ona wątpliwości co do sposobu jazdy przez oskarżonego (k. 86). Sąd zważył ponadto, iż oskarżony nie był dotychczas karany, utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w kwocie 2100 złotych netto. W wyniku zdarzenia do jakiego doszło w dniu 30 listopada 2020 roku doznał licznych obrażeń ciała (k. 76).

Mając powyższe na uwadze, sąd na mocy art. 178a § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności. W przekonaniu sądu orzeczona kara – tak co do rodzaju, jak i wymiaru – jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu. Uwzględnia także znaczny poziom alkoholu we krwi oskarżonego i wysoce niebezpieczny sposób prowadzenia pojazdu przed zdarzeniem (podkreślony w opinii biegłego). W ocenie sądu kara pozbawienia wolności odniesie także skutek prewencyjny, skutecznie odwodząc oskarżonego od popełnienia przestępstwa w przyszłości. Oskarżony jest osobą młodą, wydaje się iż ewidentnie bagatelizuje ciężar gatunkowy swojego czynu, nie wyciągając dostatecznie krytycznych

wniosków ze swego postępowania. Czyn z art. 178a § 1 kk zagrożony jest karą grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Mając na uwadze zachowanie oskarżonego oraz poziom zawartości alkoholu w jego organizmie, orzeczona kara nie razi swą surowością. Sąd miał przy tym na uwadze, iż w wyniku kolizji z pojazdem S. R. oskarżony doznał uszkodzenia ciała, które eliminuje obecnie możliwość orzeczenia wobec niego kary ograniczenia wolności (art. 58 § 2a kk). Równie problematyczne w obecnym stanie byłoby orzeczenie samoistnej kary grzywny, której wymiar musi uwzględniać stopień winy, społeczną szkodliwość czynu oraz cele prewencji indywidualnej i generalnej (k. 53 § 1 kk). W realiach niniejszej sprawy grzywna samoistna byłaby niczym nieuzasadnioną gratyfikacją, godząc w poczucie elementarnej sprawiedliwości.

Jednocześnie, sąd zważył, iż oskarżony nie był dotychczas karany. Konsekwencje zdarzenia z 30 listopada 2020 roku będzie odczuwał jeszcze długo podczas procesu leczenia i rehabilitacji. Stąd też wydaje się, że obecnie oskarżony zdobędzie się

na krytyczną analizę swojego postępowania i wyciągnię wnioski dotyczące możliwych jego konsekwencji. To pozwala sądowi na postawienie wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej. To zaś prowadzi do warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności na trzyletni okres próby (art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 kk). W tym czasie oskarżony będzie pozostawał w warunkach wolności kontrolowanej, co pozwoli na pełną weryfikację postawionej wobec niego diagnozy oraz sprawną reakcję w razie pojawienia się konfliktu z obowiązującym porządkiem prawnym. W przekonaniu sądu już sama możliwość zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności będzie dostatecznie powstrzymywała oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa w przyszłości.

Na mocy art. 71 § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk orzeczono wobec oskarżonego karę grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 10 złotych. Orzeczenie grzywny ma wzmocnić reakcję karną na popełniony czyn i zapobiec wrazeniu bezkarności w

sytuacji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. Kara grzywny stanowi sankcję o charakterze ekonomicznym, uzmysławiając oskarżonemu nieopłacalność zachowania niezgodnego z prawem. Liczba stawek dziennych oddaje rozmiar wyrządzonego bezprawia, wysokość jednej stawki została zaś dostosowana do możliwości płatniczych oskarżonego.

Na mocy art. 72 § 1 pkt 5 kk sąd zobowiązał oskarżonego do powstrzymania się od nadużywania alkoholu. Jak wynika z materiału dowodowego w sprawie, oskarżony w chwili zdarzenia pozostawał w stanie nietrzeźwości, w bardzo wysokim stopniu tj. wynoszącym 1,6 promila alkoholu we krwi. Z tego też powodu zasadnym jest orzeczenie obowiązku zmierzającego do ograniczenia spożywania przez niego alkoholu. Oskarżony musi nauczyć się kontrolować spożywanie alkoholu oraz zachowanie po jego przyjęciu.

Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na

okres 5 lat. W ocenie Sądu koniecznym jest wyeliminowanie oskarżonego jako kierowcy z ruchu drogowego na taki okres. Oskarżony zachował się nieodpowiedzialnie, zagrażając bezpieczeństwu innych uczestników ruchu drogowego, jak i sobie samemu. O wymiarze orzeczonego środka karnego decydował też poziom alkoholu w organizmie. Przekraczał on kilkukrotnie dopuszczalne normy. Po spożyciu alkoholu oskarżony prowadził samochód z niespotykaną wręcz brawurą, o czym przekonuje treść opinii biegłego. Zachowanie oskarżonego nie znajduje żadnego usprawiedliwienia. Okoliczności ujawnione w trakcie postępowania przemawiają za koniecznością wyeliminowania oskarżonego z udziału w ruchu na dostatecznie długi okres, podczas którego oskarżony uzmysłowi sobie stopień niebezpieczeństwa i naganności swojego postępowania.

Na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 6.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

			Orzeczenie świadczenia jest obligatoryjne w sytuacji prowadzenia pojazdu w stanie po spożyciu alkoholu, a minimalną kwotą, możliwą do orzeczenia jest kwota 5.000 zł. W tym stanie rzeczy wysokość świadczenia nie razi surowością. Została dostosowana do możliwości płatniczych oskarżonego.
5. INNE ROZSTRZYGNĘCIA ZAWARTE W WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
M. P.	VI	VI	Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w pkt. V wyroku środka karnego, zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy oskarżonego od dnia 5 marca 2021 roku.
6. INNE ZAGADNIENIA			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował			

określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
Sąd postanowił oddalić wniosek dowodowy w postaci przesłuchania świadka M. M. (2) albowiem jego zeznania nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Świadek złożył zeznania w kwestii wypadku drogowego, a nie stanu nietrzeźwości oskarżonego (art. 170 § 1 pkt 2 kpk).		
7. KOSZTY PROCESU		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VIII	Sąd na mocy art. 627 kpk i art. 3 ust 1 Ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 330 złotych tytułem opłaty sądowej i obciążył go wydatkami poniesionymi w sprawie w kwocie 70,00 złotych. Rozstrzygnięcie w tym zakresie uwzględnia wynik procesu, w którym sprawstwo i wina zostały dowiedzione. Oskarżony winien zatem ponieść koszty procesu. Sąd miał przy tym na uwadze, że oskarżony osiąga stałe dochody z pracy zarobkowej w kwocie 2100 złotych miesięcznie.	

	Poniesienie przez niego kosztów nie będzie narażało go na istotny uszczerbek w utrzymaniu.	
8. PODPIS		